

Forfatter: Hauch, Carsten

Titel: Udrag fra En polsk Familie: 1-2. - 1926

Citation: Hauch, Carsten: "En polsk Familie: 1-2. - 1926", i Hauch, Carsten: *En polsk Familie: 1-2. - 1926*, udg. af POUL SCHJÆRFF, 1926-29, s. 197. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-hauch01val-shoot-idm140529613343600/facsimile.pdf> (tilgået 27. april 2024)

Anvendt udgave: En polsk Familie: 1-2. - 1926

»Det vare de allerede før Storfyrstens Tid,« svarede Bonaventura med polsk Stolthed.

»Og nu den Orden, der hersker overalt,« blev Starosten ved, »hver Mand, hver Hest, hver Sadel har sit Nummer, hver Caserne er omgivet med Grave, saa ingen Mand kan komme bort, og har desuden sin Have og sine Alleer, ja paa Tøiluset danne de mangfoldige Vaabendele de konstigste Søiler, og Gulvene ere belagte med Gulvtepper; kort, der er en Pragt og en Storhed overalt, som man vanskelig nogensteds skal opvise Magen til.«

»Ja, vi vide det vel,« hviskede Bonaventura til Adalbert, »gamle Epauletter bevares i pragtfulde Skabe, ligesom selsomme Dyr i et Naturaliecabinet, og danne saaledes en stærk Modsetning til Bøndernes Hytter, der ligne Hundehuse.«

»Og nu skulde De tillige see, hvorledes han elsker sin ophøiede Gemalinde og sine skønne Børn,« blev Starosten ved, »hvilke han, i min egen Nærværelse, med inderlig Kierlighed trykkede til sit Bryst, og De vilde da lære at skatte ham ikke blot som en stor Fyrste, men og som et sieldent Menneske.«

»Har han virkelig betalt sin Gemalinde med Keiserkronen?« spurgte Emilie.

»Det veed jeg ikke,« svarede Starosten.

»Men haard og streng er han dog,« sagde Alexandra, »det kan De aldrig negte.«

»Den, der er streng mod sig selv, bliver det ogsaa let imod Andre,« svarede Starosten, »den, der hver Morgen Klokkeren fire staaer ved sit Skriverbord, taaler heller ikke gierne Dovenskab hos sin Omgivning; for Resten tilstaaer jeg, at han er lidt opfarende, dog fortryder han snart igjen sin Heftighed; saaledes veed jeg, at han engang, da han ved et Fodspark havde været Aarsag til en paatrængende Karls Død, i tre